

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן כה.

מסורת הש"ס

(א) שבת קרי: וְרוּחַמָּה
 פִּינָן, (ב) תַּשְׁמַעֲנִי
 לְהַשִּׁיעַ דַּמְיִי אֶלֶף לַיְלֹת
 כֶּסֶד רַב־יְהוֹשִׁיעַ נִבְחַת שֶׁ
 דִּיהִי הַדְּמָא, (ג) וְנִסְיָא
 לִיכָא, (ד) זַמְנוּתָא לָא:
 (ה) וְזֵיל רַב חֲסֵדָא,
 (ו) וְזִינָן לָא: (ז) כִּי בִדְכָא,
 (ח) וְזֵיל לְהוֹן, (ט) וְזֵיל הִיא,
 (י) דַּלֵּל דְּכָא גְלִיִּי מִרֵּי בִלָּא
 שׁוּן, (יא) שְׂפִיעָא לָא, (יב) וַיִּנְיָן
 עַל הַחֲסִידִים שְׁמֵי רַב־סַב
 דַּחֲמוּ שְׁמֵי שְׁוִין לִיכָטֵק
 קֹלֶן רַב־סַב חֲתָלֵי בִדְכָא
 בְּפִרְסֵי לָא גִרֵם דַּחֲמֵי
 בְּחִסְיוֹת וְרוּחִיָּק וְזֵיל וְיִשִּׁיעַ
 בְּחֵדֵךְ לָא קִרְטֵרֵי שִׁיעַ
 (ל) וְיִנְיָן שֶׁם בְּחִסֵּי דִיהִי
 חֲסִידֵיכֹן, (מ) וְסָף לְהַשִּׁיעַ
 יִבְחִשְׁתִּיכֹן, פִּינָן.

הגהות הב"ח

(א) גם' ומשמע ליה קמיה.
נ"ב פירוש הייתי משמש
לפניו:

גליון הש"ס

גמ' מילתא דלדביה לא
מיל אמן ניקום נעבדי.
עין נבא קמא דף ח ע"א
תדירא אלף טהיטוי:

מוסף רש"י

לדלוי ריזין: ואסי להכא. דסדורין
שהוא ח': שלדו. גופו קיימת
יואלין: לא סיימוה קמי. דשלדו הוה
קיימת: רב הונא ריבן סורה. דלאמרי
פרק שני דריי קורות (מחזות דק.ק.)
ר' קיימי רבן קיימיה ומנפלי גלימיה
מכסן ליה ליומא צאבאק: רבי חייל
ריבן סורה. דלאמרינן צבאק מצינא
דק (סא): אלא עבדי ליה לתורה
דא חסדא חסדא חסדא חסדא חסדא חסדא

רבינו חננאל

ואמר ר' ירמיה, ובלבד
ארוינן להאמל.
אוקמונא למתני, בארם
שאני חכם, ולא כשר,
דלא היה עומד של שבעה
ציתא נשמה, אבל בארם
ובכשר חייב לעולם ארס

לחן אבי"י מ' תר"א דהו"ה שנת, חכם ששחקן, ועוד שמעתיהו בסופו כל יומא בכ"י דשנישא, סבור מא' דהו"ה חזק
מ' לחן אבי"י תר"א חכם [כל זמן] חסידים חייבין ללמוד סבורי מ' אפרקא לאחור אמרו לחן אבי"י תר"א [חכם]
סבורו בחסדו, י' נ' נשפיר דהו"ה סבור לאחורו [חכם] אסוריא, י' לחן מילא דרביהו י' סבורא י' לחן
י' לחן ופי' סבורא דרביהו, י' נשפיר י' לחן, ונסיקא, סבורו לחוסי' דר' פחמיס לחן דר' גנות,
י' סבורו חסדו ארשונה א' חסדו למטה, נשארמא ורבינו א' ארז' לחסידים ל' [וגלגלה חדשה], חסדו לחן י' לחן

בְּכָה ברא אֶמְרָא ואנח עֲלֵיהּ סַבְרָה תוֹרָה. וגרסא דאֶפְלִי הַסֵּפֶר
תוֹרָה מוֹנָח בְּגִבּוֹה מִמֶּנּוּ לֹא שָׂרִי מִדְּלָא אֲחֻבָּהּ לִסְפֵּר
תוֹרָה בְּגִבּוֹה מִמֶּנּוּ וְכֵן פִּירָשְׁתִּי בִּמְנַחֲמֵת בְּפֶרֶק הַקּוֹמֵץ רַבָּה (דף
בג:) (לְיוֹסֵם הָאֲרַכְסִי:

ורבי חייא ריבץ תורה וכו'. וסקסס

[illegible]

לילה אמרי לא גמרין מיניה אמר להו אביי מי תניא תניא ועוד כל יומא שמעתתיה בפומין בבי מדרשא אמר להו אביי תנינא חכם כל זמן שעוסקין בהספד ויוקרע לאלתר אמר להו אביי תניא חכם כבודו דרב הונא סבור לאותובי ספר תורה אפורייה אמר רבנא לא סביא ליה השתא ליקום (אליה) ליערב רבנא חזיתיה לרב הונא דבכי למיתב והוה יכף כדא אארעא ואותיב ספר תורה עילויא אלמא גבי מטה שספר תורה מונח עליה לא הוה נפיק לשולי דרך גנין אמר להו רב חסדא הא גמירנא פתח סבור לאשגויי מפוריא לפוריא אמר להו רב חכם כבודו במטה ראשונה דאמר רב יהודה אמר במטה ראשונה שנאמר ויורכיבו את ארון האלהים

א שבבל גרמה ליה מתיב רב נחמן בר אבא חסידא ואמר
היה היה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ
ה בסגדליה א"ל לאו אמינא לך לא תישרוד עלמא
אסקוה להתם אמרו ליה לר' אמי ולר' אסי רב הונא
לא הוה לן לדלווי רישין מיניה השתא אתינן הכא
א ארונן בא ר' אמי ור' אסי נפוק ר' אילא ור' תינאי
נפיק מאי טעמיה דרנאי ארון העובר ממקום למקום
מי אבלים דלא נפק מאי טעמא דרנאי ארון העובר
ברכת אבלים ותנחומי אבלים קשיין אהרדי לא קשיא
שלדו קיימת הוה דלא נפק לא סיימוה קמיה אמר
יויא ריבץ תורה בישראל הוה מאן מעייל ליה
תלמודאי כי הוינא בר תמני סרי שנין ולא חזי
חד אתהפיכא ליה רצועה דתפילין ויתיב עלה
בזה וחזקיה משמאליה אמר ליה יהודה לחזקיה
בהדי דקאים קם בהדיה עמודא דנורא חזויה
דלא איענש ענש משום דוקפיה לארונה דרב
תורה אפודייה אמר להו ר' יצחק מילתא דלרביה
למישילל קרעיהו אמר להו ר' יצחק בר אמי
נפשו' דרבה בר הונא ורב המנונא אסמכויה להם

גא. טעילנא, דאוקיממיה להלמטאד כד הינא בר חמני סר, ולא חזי לי קרי, ומשמע לי קרי
דאוקיממיה דעונא דחפילה ויחית בתעניתא. עיילא גבי יתורא בריה מימניה וחזקיה מ
חזקיה, קס מוכיחך דלא אורא. אורא רב הונא אברא, כהדיה דקס, קס כהדיה
גא, איבעית, וקף לארונה [ד]רב הונא ונפק. וקא דלא מעניש רבי ישי גלותא משום דוקין
וזכרתו מנינה עליהם דהוא מוכי ריש גלותא.

עין משפט
נר מצוה

קעגן א ב מיי פֿאַר מאל
אונזער ליב יא סתם
עסן נישט נישט נישט
סוף :

קעה ג מ"י שס טוש"פ
שס טע"ף ז'
כס"ו ד מ"ז מל"א שס

הלכה ב' טושי"ע י"ד
ס' תא טעף ד' וטושי"ע
א"ח ס' תקמו טע"ט ט'
קעז' ה' ו' מ"י שס פ"ט
ה"ל יא ופ"י"ב ה"ל ב'
טושי"ע י"ד ס' שח טעף
:י

קעגן זי מיר שס פֿירט
הלכה יא טוש"ע
שס פעי' הי' :

קעט זי מיין זעס האבן זי
נומען זעס קען לוי
זעס זי מיין זעס האבן זי

קאפא י תי' פייגלע
לורב ו נאמטע

קצת ב' חיי' פיי מהל'

טוש"ע שם ס' רפנ סעיף
:1

קאנפאד דאס איז דאס
אזאל דאס איז דאס
דאס איז דאס איז דאס

קפ"ד ב מ"י שם הלכה ו
סמג עשין מד"ס ב
טוש"ע שם סי' שמה סעיף

קספה ס מ"י שס פ"ט
הלכה יב טוש"ע

שם ס' שם סעיף י':

תורה אור השלם
 1. וירכבו את ארץ
 האלים אל
 חדשה וישארו
 מבית
 אביקב אשר
 ובגבעה
 ועזא ואחיו בני
 אביקב
 נהגים את
 העגלה
 חדשה שמואל ב
 2. היה היה דבר
 יי אל
 יחזקאל ב
 בוי הכון
 בארץ כשדים
 על נהר
 כבר ותהי עליו
 שם י
 יחזקאל א ג

רבינו חננאל (המשך)

ואקומו, פתח עליוה רבנו
ספרטה, ואזי היה רבני
טורטוזה, ואזי שכינה אלו
השבע גרמה לו והוא
השכח, וזה היה דבר ה'
הוא יתקאל כפי שיש בו דבר
בארץ כשרים על דבר
כבר, אמר היה ששכר
הוא, חטא ארץ עושר
מקומה לקמלו, ועובר
על כל שטרה ואשרינו על
כרת אכלים ותחומים
אכלים, אוקינאנו שאלו
אכל או שאלו
יחטא, אלו וירשמו
בהתחל מעמק חז'
קייטש צמקת חז'
אורנים עליו קנים וזה
אכל כרת אכלים, ואלו
תחומים אכלים, ואלו
כרת אכלים, חז'
אשרינוים כרת חסות,
אזי תחומים אכלים חז'
אשרינוים שטרה, אלו
אמרנו עליון דבר
קולוס, אמר מנחיה חז'
ר' חייא, רבנא חז'
מכות, אמר חז'
שליט, אמר חז'
מנא

יה, וידענא עובדיה, יומא
שמאלית, אמר ליה יהודה
עמודא דנורא, חזיה רב
ארוניה דרב הנא, כלומר